

вянскогъ ъзика основани правописъ сочинити, на кои би се свимъ Славяномъ требало сло- жити, или баръ онима кои еднака слова ла- тинска или кирилска употребляю. На оваѣ Славянски правописъ нити треба да маѣар- ски, нити таліянски, нити немачки ъзикъ упли- ва имаде. Различни правописи не само да тре- баю, да се добро науче доста времена, него іоштъ плаше Читателя и забуняваю разумъ. О Илирскомъ Парнасу истину каже Шаффа- рикъ у повременимъ листовима Ческогъ Му- зеума 1833. В. j. стр. 32. „Оне су нѣжне ру- жице, али су у гнусне и гадне остираче и кр- пе завивне, и у томъ виду неѣею никадъ лю- бавъ другіи не - Илїрски Славяна задобити. Овде морамо се найпре съ нагрдама борити, као н. п. scgljesc (место šleš), bliscgnja (место bližna), kgniscnizi (место knižnici), oghgnjen (место ognen); kraghl (место král); или што є іоштъ грѣе, gghgnjevno (место gnev- no) и т. д.“ — Зато морамо Гая и Хорвате хва- лити, єръ они су са пречишћенїмъ и слави- зиранїмъ свога правописа за све Славяне лепъ и подражания достоянъ примеръ показали. У кратко, къ достиженю ове Узаймности мора- мо ми све делеѣе насъ брежульке понизити и изравнати, све шанцеве и рупе испунити, или баръ мостове преко нѣи начинити, да бѣь єд- но друго руке пружити и тамо и овамо лак- ше прелазити могли.
